

Grund for sit Arbejde; men da vi dog ikke have ment det forsvarligt at nægte at deltage i Arbejdet ogsaa paa det saaledes af Udvalget foretrukne Grundlag, saa deltage vi i Indstillingen til Tinget, idet vi anbefale de af Mindretallet stillede Vædringer, der, skønt de saaledes fremtræde som vort subsidicære Standpunkt, dog efter vor Betragtning betydelig ville forbedre det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til de stillede Vædringsforslag skal Flertallet hyderligere bemærke:

Til § 1.

Udvalget anser Bestemmelsen i sidste Punktum for overflødig, da ingen saadan Afgift kan paalægges uden Lovgivningsmagtens Samtykke.

Til § 2.

Flertallet anser det ikke for nødvendigt, at det Flertal af Tiendehdere, der kan tage Beslutning om Afløsning af en Tiende, i alle Tilfælde baade skal repræsentere $\frac{2}{3}$ af Ydernes Antal og af den hele Tiende, men finder det hensigtsmæssigt at give Ministeren Myndighed til i Egne, hvor en større Udskyning har fundet Sted, at kunne dispensere fra den førstnævnte Regel. Ligeledes betragter man det som overflødig, hvor Spørgsmaalet om Tiendens Værdi, som her, er Genstand for frivillig Overenskomst, at berøre det gamle Tvistepunkt om Opmaalet.

Hvor en Tiende ejes af 2 Personer, skulle disse være enige, for at Afløsning kan finde Sted.

Til § 3.

For ikke at foranledige en større Afløsningssum for Flertallet, naar det Beløb, som paahviler Mindretallet, kun betales med $3\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Statsobligationer, foreslaar man, at 3dje Punktum udgaar, hvorefter Tiendejeren da vil erholde den hele Afløsningssum, som paahviler Mindretallet. I Stedet for 5te og

6te Punktum optages tilsvarende Bestemmelser i Vædringsforslagene til ny Paragraffer.

Til § 5.

Udvalget anser Paragraffens Slutningsbestemmelse for overflødig, men finder det derimod nødvendigt at tilføje, at i de Tilfælde, hvor Kongetienden allerede maatte være afløst, eller hvor en Tiende er indkøbt af samtlige Tiendehderne, skal Skatten ligeledes bortfalde.

Til § 6.

For det Tilfælde, at en Godsejer tillige ejer Tienden af Jæsteforderne, vil Bestemmelsen i Paragraffens andet Punktum om, at han deltager med en tilsvarende Andel i Afløsningssummen, ikke finde Anvendelse.

Til § 7.

I Stedet for at lade Spørgsmaalet om Afløsning af en Præstetiende, Smaaredselskiende og Degnetrave m. m. være Genstand for Lovgivningsmagtens Godkendelse, anser man det for mere praktisk, at Stiftsøvrigheden bemyndiges til at godkende enhver Overenskomst, der indgaaes mellem Tiendehderne og Beneficiarius. I de Tilfælde, hvor Beneficiarius modsætter sig en Afløsning eller erklærer sig utilfreds med den af Tiendehderne foreslaaede Afløsningssum, skal Stiftsøvrigheden og eventuelt Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet være bemyndiget til at indgaa Overenskomst med Tiendehderne om Tiendens Afløsning; men Overenskomsten bør i saadanne Tilfælde ikke træde i Kraft før ved Embedsledighed, med mindre Beneficiarius senere tiltræder Overenskomsten.

De indgaaede Afløsningssummer blive at forvalte og frugtbar gøre af Stiftsøvrigheden, indtil anderledes ved Lov bestemmes, og den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afløsning af den paagældende Tiende har fundet Sted, erholder $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af den fulde Afløsningssum.